

ಪ್ರಬಂಧ

ಜಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕೇಳಿಸ್ತಿನಿ’ ಅಂದೆ. ‘ಸರಿಯಮು’ ಎಂದವರೆ, ‘ಪ್ರಸ್ತು ಕನ್ನಡ ಓದಿನಿ. ಇವತ್ತು ಮಾಡಿರೋ ಹಾರ ಓದಿನಿ’ ಅಂದಳು. ‘ಸರಿ ಓದು ಓದು’ ಅಂದೆ.

‘ಪಾಠಮೂರು, ಶುಕನಾಸನಲುಪದೇಶ, ದುಡ್ಡ ಅಧವಾಹಣ ಅನಧಾಗಳನ್ನು ಸ್ವತ್ಸ್ವ ಸ್ವತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹಲವು ಮಹಾತರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ. ಅದು ಯಾರ ಬಳಿಯಾದರೂ ಸಂಚಯವಾಗಳೊಡಗಿದರೆ ಮುಸಿ ಹಮ್ಮು ಆವರಿಸೆಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ತಲೆ ಬಾಗಬೀಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಷ್ಟುದ ಸಂಪತ್ತು ಬಂದವರ ಕಥೆಯೇ ಹೀಗಾದರೆ, ರಾಜ್ಯದ- ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನಿಂತುವರ ಕಥೆ ಹೇಗಿರಬಹುದ?’.

‘ದುಡ್ಡನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಚಂಚಲೆ ಎಂಬುಪುದು ಇದರ ಅಧ. ಇದು ಆಸೆಯ ವಿಷಲತೆಗೆ ವರಿಯುವ ನೀರು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂಬ ಚಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ಬೇಳನ ಸಂಗೀತ. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕೆತ್ತ ಬಳಿದ ಮುಸಿ. ಅವಿವೇಕದ ಸವಿ ನಿದ್ದೆಗೆ ಹಾಸಿದ ಮೆಲುಹಾಸೆ. ಅಹಂಕಾರದ ಪಿಠಾಚಿಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಮನೆಯಾದ ಹಕ್ಕೆಯಷ್ಟ. ಸಜ್ಜಿಕಿಗೆ ಬೀಸಿದ ಬೆತ್ತ. ಧರಮವೆಂಬ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ರಾಹುವಿನ ಕರಿನಾಲಗೆ. ದುಡ್ಡನಿಂದ ದೊಡ್ಡವರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಇರುವಪ್ಪ ದೋಬಲ್ಯ ಸಣ್ಣತನ ಇನ್ನೊಂದೆಡ ಇರಲಾರದು. ದುಡ್ಡ ದುರಭಿಮಾನದ ತವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಅಮೃತ ಸತ್ಯವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದರೆ ದುಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯವನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ಹೊಡೆದಾಗಿ ಸಾಯಂತಾರೆ. ಅದರೆ ಅದು ಮಾತ್ರ ಯಾರ ಈಕ್ಕಿಗೂ ಕಾಣಿದೇ ಮೋಜು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ...’

ಮಗಳ ಓದುಗಾರಿಕೆ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮೈ ಬುಮ್ಮೆ ಎನ್ನುತ್ತೊಡಗಿತು. ನೇರ ಬಾವಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪುಟಿತು, ‘ಪ್ರಸ್ತು ಕೊಡಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾಠ ಯಾರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿನಿ’ ಅಂದೆ. ‘ಇಲ್ಲೇ ಇದಿಯಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ತಿ ಡಾ.ಬಂಸುಂಬೆ ಗೋಪಿಂದಾಚಾರ್ಯರು’. ‘ಸರಿ ನೀನು ಈಗ

ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದ್ದು ಓದ್ದೋ. ಇದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಓದಿನಿ’ ಅಂದೆ. ಸರಿ ಅಮ್ಮೆ ಎಂದವರೆ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಹಾರ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಅಬ್ಜಾ ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಜರೂ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಹಾರ ಇದು. ಓದುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ ನಂಗ ಪ್ರಾರಂಭ ದಾಸರ ‘ದುಗ್ಂಬಿ’ ಬಿಲು ಕಟ್ಟಿದ್ದಳ್ಳ’ ಪಡ್ಡ ನೇನಪಾಯಿತು. ಮೌನ ತಾಳಿದೆ. ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಯ ಇಬ್ಜರು ಹಂಗಸರು ಜೊರಾಗಿ ಬಾಯಾಡುತ್ತಾ ಇಗಳವಾಡತೊಡಗಿದರು.

‘ನಿನಗೇನಾದ್ದು ಗೌರೋಮೆಂಟ್ ಕೆಲ್ಲ ಇದ್ದಿದೆ ಎನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಬ್ಬಿ ಇಂದ್ರಾಕು..’ ಅಂತ ಒಬ್ಬಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಅಂದು ಬೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವಳು ಇಲ್ಲೇ ಉರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಳುವಂತೆ. ‘ನೀನು ಗಂಡನ ಪೆನ್ನನ್ನು ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಮರಿತಾ ಇದಿಯಾ. ಮಗಂಗೋ ಮಗಿಗೋ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕೈಗೆ ಕೈ ಒಡ್ಡಾಗಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರೊದು ನಿನಗೆ. ಬಿಟ್ಟ ದುಡ್ಡ ಕಟ್ಟ ಪದದ ದುಡ್ಡು, ಅಕೊಂಟಿಗೆ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತೆ. ಸರ್ಕಾರ ಹಾಲ್ಮೀಳ ದುಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಂಗಸಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ. ಬಿಂಗ್ರೂ ದುಡ್ಡಕಾಸು ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಹಡಬಿಟ್ಟ ದುಡ್ಡ ತಿನ್ನಕೂ ಯೋಗ ಬೇಕು. ಪಾಪ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಯಾಗಿ ನೀನು ದುಡ್ಡಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದು ಆಕ್ಷಿಸಿ ತೂಕಡಿಸಿ ತಿಂದುಳಂಡು ಕಂಡರ ಮನೆ ಸುದ್ದಿ ಮಾತಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿಳಿಗೆ ದುಡ್ಡ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತೆ...ಹಂಗಾಗಿ ಹಣೀತಾ ಇದಿಯಾ ಕಣಿ. ನನ್ನ ಮದ್ದಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಹುಡಾರೋ. ಹಡಬಿಟ್ಟ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಬಿದುಕ್ಕಾ ಇಲ್ಲ ನಾನು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು. ನಾಲಗೆ ಬಿಗಿ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಕಟ್ಟಪಟ್ಟಿ ಅನ್ನ ತಿನ್ನಾ ಇದಿಂದಿ. ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಎಕ್ಕಡ ಸಿಕಹಾಕ. ಸರ್ಕಾರದ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿಕ ತೋರ್ನೆ. ನೋಡನ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ? ನಯಾ ಪ್ರೇಸದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತಲೇಲಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕ್ಷಾಕರಿಸಿ ಉಗಿದಳು.

ಅಮೋಽತ್ತಿಗೆ ಮನಗೆ ಬಂದ ಇವಳ ತಂಡೆ, ‘ಯಾರ ಮನೇಲಾದ್ದು ಇಗಳ ಶರು ಅದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ